

anthropos

Studiereis Zuid-Korea!

Bestuur: uitdagingen

Escape Room

Schrijfworkshop

Constitutieborrel

COLOFON

Anthropos
Jaargang 13
Nummer 4
mei 2016

Anthropos is het verenigingsblad van Mens, de Medisch Natuurwetenschappelijke Studievereniging.

Oplage
100 exemplaren
1^e druk

Drukker
BladNL

Contact
redactie@mens-vu.nl

RedacCie:
Rouquaya Ayadi
Charlotte van den Brink
Diede van den Broek
Madelon Broersen
Joris van Essen
Charley Ranzijn
Diana Spijkerman

EindredacCie:
Nina Onkenhout

De Anthropos is in volle glorie te bewonderen op de website van Mens, www.mens-vu.nl. Hier is niet alleen de omslag in kleur te zien, maar ook de volledige binnekant!

'Studiereis Zuid-Korea' blz. 07

'Bestuur: uitdagingen' blz. 10

'Escape Room' blz. 17

'Schrijfworkshop' blz. 18

'Constitutieborrel' blz. 25

Woord van de RedacCie	4
Woord aan het Bestuur	5
Sjaarskrijtje	6
Studiereis Zuid-Korea	7
Bestuur: uitdagingen	10
Gedicht	12
Verrekijker tapes 2	13
Mens Allround	14
Agenda en verjaardagen	16
Après-ski	17
Escape Room	17
Schrijfworkshop	18
RedacCie - Wie ben je?	19
Cocktail borrel	23
Eerste carrière-avond	23
MNW-cribs	24
Constitutieborrel	25
Column - Charley	26
Fotomuur	27

Woord van de RedacCie

Tekst door: Joris van Essen

De tentamens zijn al weer een paar weken voorbij, de zon begint eindelijk weer een beetje warmte uit te stralen en dus is het weer tijd voor een nieuwe Anthropos.

Een Anthropos van de nu volledige commissie, want ja, we hebben er wéér een nieuw lid bij. Van deze gelegenheid maken wij gebruik om ons toch nog even allemaal voor te stellen. Dan weten jullie tenminste wie dat toch zijn, die leden die al die leuke stukjes schrijven.

Ook gaan we jullie verblijden met een paar leuke reviews over de afgelopen borrels en activiteiten en jullie willen natuurlijk allemaal graag weten hoe het ons nieuwe bestuur is vergaan met de opdrachten die ze elkaar gegeven hebben.

Verder wil ik mededelen dat Rouquaya na een jaar fanatiek voor de RedacCie te schrijven heeft besloten om te stoppen. Rouquaya, hierbij heel erg bedankt voor het schrijven van alle leuke stukjes en je positieve inbreng tijdens onze vergaderingen!

Ten slotte wens ik jullie veel plezier met het lezen van deze kersverse Anthropos!!!

Liefs,
Joris

Woord aan het Bestuur

Tekst door: Het XVe bestuur

Lief bestuur,

Het is inmiddels al anderhalve maand geleden dat jullie geïnstalleerd werden. Wat gaat de tijd snel voorbij hé, of niet? Voor ons in ieder geval wel! Het lijkt net alsof wij er al maanden uit zijn.. De Mens- en vooral de bestuurskamer waren ooit ons tweede huis, nu is het jullie vertrouwde stulpje. Helemaal opgeruimd en al, het ziet er erg netjes uit. Onze complimenten daarvoor! Zorgen jullie wel goed voor de muisjes? Ze zijn namelijk onze troep gewend en kregen af en toe wat om aan te knagen (oude etensrestjes die nog ergens rondslingerden), dus wij hopen dat ze nu ook nog kunnen overleven in jullie bijna steriele omgeving..

Ondertussen hebben jullie al even kunnen wennen aan het leven van een bestuurslid van de mooiste studievereniging van ons koude kikkerlandje. Hopelijk bevalt het jullie net zo goed als dat het ons vorig jaar beviel en we hopen ook dat jullie het met net zo veel plezier zullen voortzetten. Natuurlijk zullen er nog wat zwaardere periodes aan komen waarin jullie het allemaal even zat zullen zijn. Probeer in deze tijden dan het beste uit elkaar te halen door elkaar te motiveren en tegelijkertijd wat leuke bestuursuitjes te organiseren. Jullie zullen zien dat dit erg goed zal helpen. Uiteraard kijken wij vanuit een verscholen hoekje nog altijd met jullie mee, dus escaleren zal het zeker niet ;) Daarbij zijn jullie altijd welkom om lekker bij te kletsen of alle nodige frustraties te uiten.

Heel veel succes het komende jaar, probeer de focus er goed in te houden maar vergeet vooral niet te genieten!!

Liefs,
Het XVe bestuur

S j a a r s k r i j t j e

*Tekst door: Joris van Essen
en Dunja van der Velde*

Per Anthropos druk ik één van onze geliefde sjaarsjes een krijtje in de handen. Hiermee krijgen ze maar één opdracht: Schrijf een stukje! Dit klinkt een beetje grenzeloos, maar dat is het ook. De gelukkige sjaars mag een stukje schrijven voor in onze geroemde Anthropos en mag helemaal zelf bedenken wat hij wil schrijven. Iets heel serieus of simpelweg een lulverhaal om pagina's te vullen, het mag allemaal. Je mag zelf weten en zelf beslissen. Dit keer geef ik het woord aan Dunja van der Velde:

Voor deze editie van de Anthropos ben ik gevraagd om een stukje te schrijven over wat ik maar wil. Dit is toch wel lastig voor iemand die niet zo goed is in het schrijven van stukjes, maar ik zal een poging doen.

Dit jaar is het eerste jaar voor mij dat ik op de universiteit studeer en omdat de decentrale selectie van geneeskunde vorig jaar niet is gelukt, heb ik gekozen voor MNW. Ondanks dat ik MNW en Mens erg leuk vind, heb ik dit jaar nog een keer deelgenomen aan de selectie voor geneeskunde. Dit keer wel bij de VU, omdat ik zeker niet weg wil uit het mooie Amsterdam. Eerst wilde ik nooit naar de randstad, want voor een Limburger als ik is dat toch echt te ver gezocht. Maar ja, MNW is

nu eenmaal alleen in Amsterdam dus ik moest wel. Achteraf ben ik hier ontzettend blij mee hoor! Ik heb mijn plekje hier helemaal gevonden, lekker op kamers met dertien huisgenoten en lid van Aquila, de studenten atletiekvereniging. Daarnaast ben ik, volgens mij, actief bij Mens door de verschillende commissies waar ik lid van ben. Het lijkt me dan ook leuk om bij Mens lid te blijven in het geval dat ik geneeskunde ga studeren.

Nog een ding over mij is natuurlijk mijn accent dat niet valt te missen. Ik doe serieus een poging om er iets aan te doen, maar dat gaat nog niet zo makkelijk. Dus blijf me vooral na doen, zodat ik me er bewust van word! Daarnaast is hulp altijd welkom met mijn persoonlijke issue. Ergens schijnt het ook 'schattig' te zijn, hoor ik wel eens, maar dat is dan weer iets wat ik niet hoor. Tijdens het practicum bio analytische chemie van deze periode heb ik geleerd hoe je er achter kan komen of iemand uit het zuiden van Nederland komt of niet. Laat de persoon het woord 'wortel' uitspreken en je bent er meteen achter. Dit leidt soms tot leuke momenten tijdens het hersen dodende titreren.

Ik weet niet goed wat ik hier nog meer kan schrijven, hopelijk kan de persoon na mij dit enigszins compenseren!

Studiereis Zuid-Korea

Tekst door: Ayla van Dommelen en Kiki Taris

Van zondag 27 maart tot vrijdag 8 april waren er 26 Mensen in Zuid-Korea om bedrijven en universiteiten te bezoeken en de lokale cultuur te ontdekken.

Nadat we ons op zondag in het hostel geïnstalleerd hadden, was het alweer tijd om, opgesplitst in handzame groepjes, op zoek te gaan naar geschikt avondeten en de eerste mogelijkheid om te oefenen met metalen eetstokjes. In een restaurantje vol met locals kwamen we erachter dat de Koreanen vooral van pittig eten houden. We hadden wat stoofpotjes waar de galapenjo's in ronddreven. "Gelukkig" werden onze smaakpapillen zo verdoofd dat we toch redelijk wat ervan hebben kunnen eten. De "pannenkoek" van aardappelen en omelet was een stuk minder pittig (en ook voor één persoon), dus het hangt wel redelijk van de maaltijdkeuze af. Ook kwamen we erachter dat Koreanen toch niet zo verlegen zijn als dat ze lijken, tijdens een avondwandeling stonden er namelijk overal groepen "Boy- en Girlbands" dansjes op te voeren op K-pop muziek (en het was helemaal normaal voor jongens om nogal vrouwelijke dansjes te doen).

Maandagochtend gingen we op bezoek bij Lutronic. Dit bedrijf focust zich voornamelijk op cosmetische ingrepen met lasers. Denk hierbij

aan acne-littekens, rimpelvermindering en tattoo-verwijdering. Maar, ze zijn ook bezig met het ontwikkelen van een behandeling voor herniadisks. Eerst kregen we een inleidende presentatie over Lutronics doelen en innovatietechnieken van de CEO. Vervolgens kwam de werking van lasers en Lutronics producten aan bod. Daarna gingen we bij de productievloer kijken, waar iedere werknemer iedere twee dagen een apparaat in elkaar zet. Vervolgens kregen we een lunch, en ik denk dat we allemaal verrast waren door de kwaliteit en keuze van de bedrijfs/schoolkantines (niet alleen van die van Lutronic, maar ook van de andere lunches die we hebben gehad). Die middag gingen we naar Gyeongbokgung Palace, een gerestaureerd paleis (begin 1867) dat oorspronkelijk rond 1400 gebouwd is, maar steeds weer het slachtoffer was van aanvallen van de Japanners, waardoor er nu tien gebouwen over zijn.

Dinsdag 29 maart stond een bezoek aan Hanyang University op het programma. Hier kregen we een rondleiding door het museum van de universiteit, een presentatie over de internationaliseringsdoelen en kennis over de inhoud van de opleiding Biomedical Engineering. Na een lunch in de universiteitskantine gingen we naar Ewha Womans University. Hier kregen we een rondleiding over de campus, waarna een wandeling naar het Brain Institute (bovenop een berg) volgde. Na een kort bezoek aan de kruidentuin zaten we in het Farmaciegebouw. Hier ging het over de faciliteiten

die de studenten tot hun beschikking hebben en de internationale afdeling die ze hebben. Nog voor het eten van de Bimbap kregen we allemaal een vest waarmee we de rest van de reis de show stalen!

Woensdag werden de bedrijfsbezoeken onderbroken door een DMZ-JSA (demilitarized zone en joint security area) toer waarbij o.a. Unification Observatory (waar helaas Noord-Korea niet gezien kon worden door de mist), Imjingak Park (gemaakt voor mensen met familie in Noord-Korea) en conference room (waar je in Noord-Korea kunt staan :)) aan bod kwamen. Opvallend was de "subtiele" propaganda die onze tourguide ertussendoor gooide. 's Avonds waren veel mensen in N Seoul Tower te vinden, waar je een groot gedeelte van Seoul en haar buitenwijken van boven kunt bekijken.

Donderdag 31 maart gingen we op bezoek bij Samsung Bioepis waar ze biosimilars (goedkoper maar vergelijkbaar met gepatenteerd medicijn) ontwikkelen met als hoger doel de gezondheidszorg voor iedereen betaalbaar te houden. Naast uitleg hierover en rondleiding door het lab, voerden we een discussie over het opbouwen van een

internationale carrière. Afsluitend bezochten we het Samsung museum waar de geschiedenis en de mogelijke toekomst uitgebreid besproken werden. Vrijdag 1 april gingen we naar de biofysica-afdeling van Korea Universiteit. Vier interessante onderzoekspresentaties en twee korte rondleidingen later, zaten we in een restaurant stooftotjes te eten. In de avond gingen we met de hogesnelheidstrein naar Busan, een grote stad aan zee.

Koreaanse woorden die de meeste Korea-gangers nu weten:

1. An-nyong ha se yo (hallo)
2. Kam sa ham ni da (bedankt)
3. Kon bae (proost)

Opvallende verschillen met Nederland:

1. In restaurants zijn veel gerechten voor twee personen
2. Niet alleen heeft Hyundai auto's, maar ook warenhuizen met kleding (als een succesvolle V&D). Leuk feitje: Apple weinig aanhang in de telefoonbusiness omdat de overheid wetten heeft die Samsung bevoordeeld (Blackberry was zelfs nooit aanwezig).
3. Het weglopen bij een MRI waar een patiënt in ligt is volstrekt normaal. Mijn vreemdste ervaring was nog wel dat we zeer aangeraden werden een groepsfoto te maken in een ontsmette operatiekamer op de intensive care...
4. De stad is heel schoon, alleen zijn er nergens prullenbakken te vinden (het is voor ons nog steeds een groot raadsel hoe dit kan..)
5. Rond regeringsgebouwen was opvallend veel politie aanwezig, ongeveer drie per twintig meter...

Zaterdag 2 & Zondag 3 april zaten we in Busan, waar o.a. een aquarium, Beomeosa tempel en geumjeon mountain fortress (deze vereisten wel een uitgebreide wandeling van een paar uur, aangezien ze bovenop een flinke berg liggen), Gamcheon culture village, Shinsegae Centrum City Department Store, Donbaekseom eiland en Haedong Yonggunga temple (beide gelegen aan zee) te zien waren.

Maandag waren we 's ochtends vrij, waar een groot gedeelte van de groep gebruik van maakte om op Insa-dong souvenirs te kopen. In de middag gingen we naar de ambassade waar we het over de praktische achtergrond in de omgang met Koreanen hadden. Vervolgens gingen we Koreaans barbequen (binnen, met eigen kolen in een gat in de tafel) waarop een gezellige karaokesessie volgde!

Dinsdag 5 april waren we op bezoek bij Instituut Pasteur Korea, waar we via verschillende presentaties te weten kwamen waar ze onderzoek naar doen. In het kort: veel. Een uitgebreider antwoord is: tuberculose, hepatitis, kanker, resistente bacteriën, ademhalingsinfecties en

leishmania (huid- en slijmvlieszweren, en in het ergere geval aantasting van de witte bloedcellen). Na afloop gingen mensen fietsen in het olympisch park (van 1988) of Bukchon Hanok Village (traditionele huizen).

Woensdag 6 april was het laatste studiebezoek, maar eerst stond er een bezoek aan het Korean Folk Village waar de Joseaanse periode (~1400-1900) centraal staat. Hier hebben we, naast traditionele huisjes, boerenvolksdansen en een paardenshow gezien. Vervolgens gingen we naar Hallym University Medical Center, een ziekenhuis buiten Seoul. Hier kregen we een uitgebreide rondleiding door het ziekenhuis met de afdelingen intensive care, radiologie, nuclear medicine, verteringscentrum, en VIP afdeling (voor 800 euro heb je een luxe kamer met keuken, badkamer en extra slaapkamer voor je familie).

De laatste donderdag was vrij om de nog overgebleven culturele activiteiten te doen, zoals de War Memorial, Changdeokgung Palace en Huwon (Paleis met geheime tuin), en de wisseling van de wacht bij Deoksugung Palace te bezoeken.

Bestuur: uitdagingen

Tekst door: Het bestuur

In de vorige Anthropos heb je kunnen lezen hoe onze bestuursleden elkaar uitdagen met verschillende opdrachten. Benieuwd hoe deze zijn uitgevoerd?

Susanna

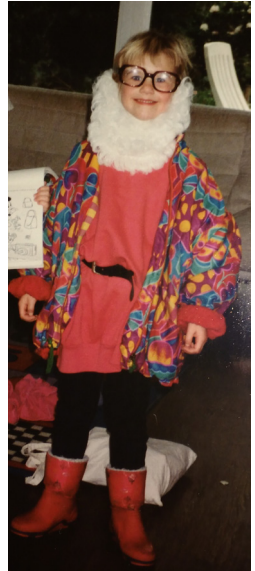
Mijn challenge was het dragen van een cowboy outfit naar college. Aangezien ik niet zo van colleges ben en helaas mij cowboyoutfit door mijn vele groei sinds ik 11 was niet meer paste is het mij helaas niet gelukt om dit te voldoen. Maar om jullie toch een beetje in te lichten met wat leuks heb ik wel wat te vertellen. Geloof het of niet vroeger wou ik niks liever dan een cowgirl zijn! Van penny, de bleshof, floortje bellefleur, tot Heartland, volbloed en black beauty. Ik heb het allemaal gelezen! Want ja, ik heb 6 jaar van mijn leven wekelijks gependend op een galopperend, springend en stijgerend paard. Zolang ik kon praten was het eerste woord wat ik zei paard, mijn eerste verslag gingen over paarden enzovoorts. Mijn moeder werd er gek van! Maar ik was dan ook pas 4/5 jaar oud toen ik op de shetlanders begon want ik wou niks liever! Wat ik uiteindelijk het leukste vond waren paarden die stijgerden, niet wouden meewerken en vooral hard konden rennen, niks was snel of spannend genoeg! Dus ondanks dat ik geen foto heb kunnen maken van mezelf in een cowboy pak, heb ik jullie toch een beetje een kijk kunnen geven in mijn cowgirl leven als klein kind!

Hier nog een mooie foto, misschien toch iets meer cowboy dan cowgirl maar zeker een schatje!

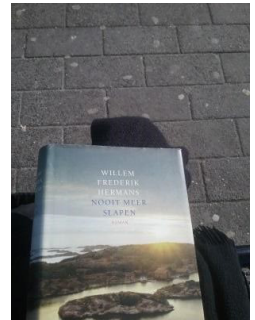
Kiki

Mijn opdracht van Susanna was om de kabouterdans te doen, verkleed als kabouter, op de Après-ski borrel. Helaas is dit door de drukte op de avond zelf (Pullenverkoop, CoBo van Subliem) er helemaal bij ingeschoten. Om jullie toch mij in kabouterkostuum niet te ontnemen (ik doe de kabouterdans geregeld als mezelf op borrels, meest recent op de 3Dimensiesborrel in november), hierbij een foto van een 6-jarige Kiki verkleed als kabouter. Deze is gemaakt na een schoolvoorstelling en de oplettende kijker vraagt zich vast af waar mijn muts is gebleven. Deze had ik wel (vandaar dat rare plukje), maar hij zat niet zo lekker dus wilde ik deze na de voorstelling niet meer op. Tja, kinderen...

Chavelli

5 minuten te vroeg voor de bus. Dat gebeurt mij zelden of nooit. Gelukkig had ik dit boekje dat Kiki mij gaf in mijn tas. En zo begon ik aan de eerste bladzijden. 'Als ik maar niet vergeet op te letten wanneer de bus komt, dacht ik bij mezelf, helemaal ingepalmd door het begin van het verhaal.

Iris

Van Chav had ik de opdracht gekregen om één dag lang mijn telefoon en sjaal niet kwijt te raken. En dan is 24 uur best wel heel erg lang, want ja ik moet eerlijk zeggen dat dit best een pittige opgave voor mij is.. :\$. Maar, na velen pogingen die elke keer opnieuw mislukte (je kunt dit navragen bij Joey), is het mij toch een keertje gelukt!! Whieehoe :)

Het was een hele goede oefening voor mij, maar ik ben bang dat het niet veel geholpen heeft. Want als ik mijn telefoon en sjaal niet kwijt ben, dan zijn het mijn tas en sleutels wel (die ik heel misschien toevallig nu kwijt ben..). Dus voor degene die een keer een grote sleutelbos met oranje BOB sleutelhanger, zwarte dakine tas, Samsung S5 mini telefoon, of bruine of zwarte sjaal zien liggen: it will probably be mine...

Maar voor nu hou ik me stevig vast aan het feit dat het mij daadwerkelijk een dag gelukt is, daar ben ik trots op! ;)

Ruud

Ik was uitgedaagd om op Koningsdag mijn haar en snor/baard oranje te verven, ook al is mijn baard stiekem al oranje, maar het is nog geen Koningsdag geweest dus tot nu toe ontspring ik mooi de dans. De afgelopen weken zijn erg druk geweest en de komende weken zijn dat ook nog. Ik kijk dus eigenlijk ook wel een beetje uit naar Koningsdag en alle vrije uren die bij die dag komen kijken.

Ik was dinsdag 13/4 bij de pubquiz in Gollem bij de Albert Cuyp waar ik een Mens-lid tegen kwam. Wat een kleine stad is Amsterdam ook. Of wat is Mens toch groot, het is maar hoe je het wilt bekijken. Het was erg leuk en ik werd samen met mijn oude buurman net laatste, al namen we het op tegen heel veel mannen met oranje baarden. Net zoals ik dus. Ook de reden waarom mijn vriendin op me gevallen is. Oranje en baard. Niet mijn fantastische gitaarkunsten of dat mijn haar altijd strak in model zit, maar nee. Mijn baard. Jippie. Lang leve de koning uhum, de oranje baarden. Want zonder mijn oranje baard zou zij nu niet dit stukje aan het typen zijn.

Aju.

Paraplu.

Ariana

Mijn dare was om rollerskates te kopen en daarop te skaten. Helaas heb ik dit niet kunnen doen, want wat Gertrand niet wist is dat ik een dodelijk angst heb voor roller skates. Ooit toen ik een klein meisje was kreeg ik roller skates als kado en ik was toen het blijste meisje ooit. Helaas bleek het dat ik niet zo goed was in skaten en viel ik op de grond, right in the face, right in the nose. Ik heb 2 maanden zonder neus geleefd tot mijn grote geluk. Ik kreeg een neus van een donor en zo werd mijn neus gereconstrueerd op mijn gezicht. Sindsdien heb ik nooit meer geprobeerd om in contact te komen met rollerskates.

G e d i c h t

Tekst door: Chavelli Kensen

Gebogen hoofden,
Vermoeide ogen gericht op een vierkantje
Wenkbrauwen die de lucht in vliegen
Krullende mondhoeken
Vingers die met de snelheid van de vleugels van
Een kolibrie erover heen gaan
Of als een schaatser sierlijk over het vierkantje bewegen.
Gebogen hoofden,
Die vergeten dat er buiten
de vierkantjes en rechthoekjes
Nog een andere wereld bestaat.

Verrekijker tapes 2

Tekst door: Charley Ranzijn

Het gedoogbeleid van de VU is ondoorgrondelijk en als semi-kraakpand bevindt de Verrekijker zich in een donkergrijs gebied. Met een bar gebouwd door verschillende stukken hout aan de vloer te bevestigen, een vliering van 200 kg balken en zonder nooduitgang is de Verrekijker niet de aangenaamste droom van de brand veiligheidscoördinator. Al maanden maakt het FCO, de uitvoerende macht van het CvB, zich hard voor een opruimactie. Onder onze veranda lag het hout van de eerste dagen, toen de UvA bezetters nog met lichtjes in hun ogen spraken over een rolstoelgang en een hut op de parkeerplaats van Jaap Winter, onaangeroerd en steeds droger te wachten op een bepalende actie of vonk.

Om schot in de zaak te krijgen belde ik wat nummers die in mijn telefoon zijn blijven hangen. Na de persoonlijke secretaresses van het volledige FCO bestuur te hebben gesproken, werd mij verzekerd dat maandag de dag zou zijn. Het weekend zou de brandstapel, die nu het midden tussen de Spar en de Verrekijker markeerde, blijven liggen als een hoopje botten van een gestorven revolutie. Ik trok een biertje open met het gevoel dat op vrijdag getatoeëerd zit, vrijheid.

Terwijl ik, uitkijkend over een trage stroom mensen die zich naar de uitgang van hun werkweek begeven, mijn tweede zoektocht richting de bodem van een flesje begin, stopt er een vrachtwagen.

Er stappen mannen uit, vijf stuks. Van die exemplaren die de drie kruisjes van Amsterdam op hun onderarm hebben vereeuwigd. Ze schelden met kanker op de brandstapel.

Er ontstaat een merkwaardige patstelling. De Collectief leden, intellectueel en met toekomstperspectief, staren vanaf de verhoging naar de mannen met vieze broeken en ongegronde meningen. Ik drink rustig mijn biertje en rol een sigaret. "Of ik niet even met ze wil praten?" Als ik benadruk dat de vragende factor in dit verzoek nu ook met mij praat en dat dus ook met de mannen kan doen, valt er een stilte in scherven.

Ik sta op en vraag de gasten van het gesleep of ze een kopje koffie willen. "Wat is de reden voor deze kanker troep?" Mijn gevatte antwoord (Global Warming) valt in het stijgende water. Om het smeltende ijs te breken, sleep ik de plantenbakken uit de puinhoop. "Voor de vijf legale planten"

Er worden wat grijnzen over en weer gewisseld. "Zeker een drugshol, hier?" Voordat ik de man, die met de autoriteit van leider zwaait, kan inlichten over de nuance, neemt een ander het woord. "Die studenten zijn allemaal bezig met ritalin, om de tentamens te halen."

"Of ik nog iets voor ze kan betekenen?" De leider legt zijn autoriteit even naast zich neer en zegt met een ernstig gezicht dat ik best vijf bier mag halen. Zeven minuten later staan we als een groep vrienden die bij elkaar op school zaten, van elkaar vervreemd is, maar nog wel met elkaar omgaat, bier te drinken. Bij ongemakkelijke vriendschappen horen openhartige gesprekken en even krijg ik inzicht in de belevingswereld die in vrachtwagens rond rijdt.

Allemaal vinden ze het onbegrijpelijk dat de docenten van al die lekkere wijven af kunnen blijven. Terwijl we als groep onze sigaretten opsteken weten ze niet waar ze moeten kijken. Dan neemt het gesprek een afslag en blijken dit de mannen te zijn die bureaustoelen naar deze plek brachten. En tafels en tafelbladen en deuren. Voordat de Verrekijker de Verrekijker was, stond het al 3 jaar vol met kapotte meubels. Uit het hele land, zegt er één. Blij dat hij ergens meer van weet herhaalt hij dat de meubelen uit het hele land kwamen. Of ze even binnen willen kijken?

En of ze even binnen willen kijken! Hoe groot het wel niet is. Dat je hier wel goede feesten kan geven. Waar alle mooie vrouwen zijn? ze zetten hun flesjes op de bar en als een sliert kronkelen ze naar de uitgang. De leider belooft hier binnenkort zijn verjaardag te vieren. Wordt vervolgd!

MENS

*Puzzels door:
Rouquaya Ayadi*

Woord van de redactie

Lijkt jou het ook leuk om een stukje te schrijven in de antropos? Stuur dan je stukje naar redactie@mens-vu.nl!

				3		2		
		9		4				
3	1		2					
			3				5	
	5		1					6
							9	1
4						6		
		5		8	4			
9	2	6			7			4

Agenda en verjaardagen

Mei	#	Juni
Daniëlle de Jong	01	
ALA	02	
Robin Versteeg	03	
Koen Baas, Marjolein Lemkes	04	
Bounz!	05	
Voetbaltoernooi	06	Sander Döpp
	07	
	08	Margot Bleeker
Discopoolen	09	Tjerk Vredebrecht
		Menslunch
Koen van der Laan	10	
Menslunch, ALV		
	11	Zeilweekend
Guus Twigt	12	Ashwin Lapar
Kroegentocht		Zeilweekend
Dick Biesheuvel, Samantha Kloosterman	13	Nina Onkenhout
Brendan Lashley	14	
	15	Hester van Putten, Suzan Spoelstra
Julia Rieck	16	Sudesh Jethoe
	17	
	18	
	19	
Nick van Essen	20	
	21	
Joey van Beugen	22	Gertrand Prins
	23	BBQ
	24	
Aleida Louter, Giota Georgiou	25	
Begin Campus Party		
	26	
Boottocht	27	
	28	Shanaaz Singotiko
Einde Campus Party	29	Sophie Veenstra
Spelletjesavond	30	
Nienke Sijtsema, Stijn Sonneveld	31	

*De lijst met verjaardagen is helaas
niet compleet, mis je iemand mail
dan naar bestuur@mens-vu.nl*

Après-ski

Tekst door: Diede van der Broek

Na een heerlijke week vakantie was het tijd om naar huis te gaan. Maar thuis aangekomen was er gelukkig nog één avond waar we nog konden nagenieten van een prachtige week. Hoewel de borrel rustig was, was het zeker gezellig! Wanneer de foute muziek ook meer kwam kijken ging het publiek los en werd er flink gedanst en genoten. Gelukkig hadden we dankzij de KookCie een goede bodem om op te kunnen teren!

Het was heerlijk om alle verhalen weer opnieuw te horen en te vertellen, van valpartijen tot avonden die vol met verrassingen zaten. Zelfs als je niet meeding op de wintersport was dit toch wel een borrel om van te genieten!

Maar al met al ben ik ook wel blij dat de zon weer heerlijk schijnt nu, ook al mis ik de dagen en avonden van de wintersport.

Escape Room

Tekst door: Charlotte van den Brink

Woensdagavond 24 februari ging een groep 'Mensen' naar Escape World. Sommige hadden een iets directere route dan anderen. Niet alleen met de bus of te voet een omweg nemen, is een leuk tijdverdrijf, maar een langer rondje op de motor is ook nooit weg. Gelukkig kwam iedereen aan voordat telefoons en tassen opborgen werden in kluisjes om communicatie naar buiten te voorkomen. Vervolgens werden we in groepjes van vijf "opgesloten" in verschillende kamers. De opdracht: m.b.v. raadsels zo snel mogelijk de sleutel vinden en jezelf bevrijden. Na een uur werd de deur weer opengemaakt en had je automatisch verloren.

Helaas mag ik niets zeggen over de inhoud van de kamers noch over de raadsels.

Niet alle teams haalden de maximumtijd van één uur, maar omdat ze er dichtbij waren mochten ze de kamer nog wel afmaken. Zelf had mijn team nog 20 seconden over, dus we hadden ons geld er goed uit :). Verrassend genoeg (voor het direct hierna genoemde team ;)) won niet het team dat als eerste in de foyer terug was, maar het team na hen, aangezien zij net wat later begonnen waren. Maar toch, iedereen heeft zich uitmuntend vermaakt dit avondje!

S c h r i j f w o r k s h o p

Tekst door: Madelon Broersen

Hoeveel schrijven we eigenlijk nog? Best veel, hoor ik je denken: hier een stageverslag, daar een scriptie. En naast wetenschappelijk schrijven? In het pre-hyves tijdperk stuurden we elkaar tenminste nog e-mails (en nog verder in de prehistorie dingen die ze 'brieven' noemen). Van korte berichten op Facebook, gingen we al snel naar tweets van maximaal 140 tekens. Tegenwoordig moet alles in één oogopslag te zien zijn: Snapchat en Instagram, de rest is te veel moeite.

Maar wat doe je, als je iets wilt delen wat niet met een foto te omvatten is? Hoe beschrijf je iets, in de wetenschap dat de meeste mensen afhaken als een tekst uit meer dan drie zinnen bestaat? In de schrijfcursus op 16 februari kwamen Iris, Chavelli en ik bij elkaar om van Charley te leren hoe je de aandacht vasthoudt en je een verhaal op zo'n manier beschrijft, dat mensen door willen lezen.

Levendig schrijven gaat over het oproepen van beelden en passende gevoelens daarbij. Dat lukt het best door dingen te beschrijven, zonder ze expliciet te benoemen: laat mensen tussen de regels door lezen. Je zegt niet: 'de vrouw is eenzaam' maar 'de vrouw leest elke ochtend de krant voor aan haar kat.' Niet vertellen, maar laten zien. De meest herkenbare beelden kom je tegen in het dagelijks leven. Een tip die wij van Charley meekregen was om alle interessante opmerkingen van je vrienden en kennissen op te schrijven. Wie weet kun je ze nog een keer gebruiken voor een verhaal. Of je kan er later nog een keer samen (of met je kat) om lachen.

Tot slot gaf Charley ons een schrijfpodracht: beschrijf een droom van de persoon rechts van je. Zoiets is natuurlijk een stuk interessanter als je meer over elkaar weet. Met enige spanning keek ik daarom naar de pretoogjes van Iris terwijl zij mijn droom voorlas, die al snel veranderde in een levendige nachtmerrie over kabouters met mutsen in dubieuze kleuren (met dank aan Bart Sloeserweij). Uit Chavelli's beschrijving van Iris' droom bleek dat Iris zoveel kopjes thee drinkt, dat

die haar zelfs 's nachts niet verlaten. Laten we blij zijn dat ze niet van koffie houdt. Aangezien ik haar pas een uurtje ervoor had ontmoet en alleen wist dat ze in het bestuur van Mens zat, kon ik slechts raden waar Chavelli over droomt. Om een idee te geven van hoe de opdracht eruit zag, heb ik mijn beschrijving hieronder gezet.

Dus mocht je je dromen nooit onthouden, spreek een van ons aan. Wij regelen een angstaanjagend accurate droom, waardoor je jezelf (en ons) weer wat beter leert kennen.

De wind suisde langs mijn lichaam. Het was kouder dan verwacht. Wolken zijn minder zacht dan je denkt. De lucht was van mij en toch was ik geen vogel. Ik was zoveel meer dan dat. Ik was sneller dan alle anderen. We waren allemaal pas ontpopte vlinders, nog niet beseffend hoe erg de wereld veranderd was. Een grote vlinder kwam ineens dichtbij en bracht een zware gedachte met zich mee. Ik probeerde uit te kijken. Me weg te draaien. Het effect van de klap was onmiddellijk en de vlinder veranderde in Gertrand. Er was iets dat ik vergeten was, ik had een taak. Statische vlinders joegen me naar beneden. Of deed ik het zelf? Iris was een vlinder. Susanna was een vlinder. Zelfs Ruud was een vlinder. Onvergetelijke ogen vielen me aan. Ik was niet langer een vlinder. Ik tolde naar beneden. De aarde wilde me omarmen, maar het gevoel was niet wederzijds. Gedachtes overstemden elkaar. Ik voelde zweet in mijn nek, voelde zelfs dat ik bijna wakker werd. De realiteit riep me terug, zoals mijn moeder vroeger riep dat het etenstijd was en ik niet meer buiten mocht spelen. Met een tevreden zucht zakte ik weg en gaf ik toe aan de zwaartekracht. Dit was het leven dat ik gekozen had. De controle lag helemaal bij mij. En bovendien had ik mijn vlinders.

RedacCie

- Wie ben je?

Tekst door: De RedacCie

Charley

Wie ben ik:

Ik ben het RedacCie-lid dat bedacht heeft dat het leuk zou zijn als iedereen een stukje over zichzelf zou schrijven. Terwijl ik twijfel hoe ik deze moeilijke taak zal volbrengen, word ik gegrepen door een realisatie als een gazelle door een roofdier in een natuurfilm (de taal van de voice-over mag je zelf invullen). Wie en vooral wat ben ik behalve het slachtoffer van mijn eigen 'leuke' voorstel rondje? Er is nooit een enkelvoudig antwoord te geven op een existentialistische vraag. Veel mensen komen bij gefliert met het concept van 'zijn' dan ook aanzetten met het droge lijstje van feiten: een naam, een leeftijd en geslacht, een bezigheid, een woonplaats en een hobby. Deze gegevens zijn vaak genoeg om als vreemdeling uit de schaduw van onbekendheid en anonimiteit te stappen. Dit is waarschijnlijk ook de reden dat wij, het volk, denken dat we de mensen van televisie, volk van TV, kennen. We weten hoe ze heten en wat ze doen.

Graag doe ik alsof mijn persona meer diepgang heeft en daarom voelt het alsof ik een vrouw in de overgang ben, die na 15 jaar single club en 12 opvliegers zich opgeeft voor een datingsite.

Mijn naam is Ester en ik ben een frisse vrouw van 47. Op vrije dagen wandel ik met mijn hond over het strand of door de bossen. Heerlijk is het toch als je lekker bent uitgewaaid. Dan drinken Muis (ja de hond van de door mij bedachte vrouw heet Muis, problemen mee?) en ik graag een kop thee bij het natuurcentrum. Ook lees ik graag en kijk ik VARA programma's. Werk heb ik niet maar dat hoeft ook niet want mijn ex-man was rijk en we WAREN getrouwd. JA KLOOTZAK, HOE KAN JE, WE WAREN GETROUWD EN ZE WAS 10 JAAR JONGER!

Als je interesse hebt, stuur een leuk berichtje en misschien mag je wel blijven van Muis.

<3 <3

Toch ontkom ik er niet aan. Ik ben de nu 22 jarige jongen die bij geboorte de namen Jacobus

Leonardus Archibald en de roepnaam Charley kreeg van zijn ouders. 4 jaar geleden gaf ik mijzelf de naam Tijdelijke Toon. Geen van al deze namen is wie ik ben, toch ben ik al deze namen. Mijn droom ik boeken te schrijven dus momenteel schrijf ik gedichten. Ook studeer ik Medische Natuurwetenschappen. Tot voorkort studeerde ik ook literatuur maar daar werd ik geen beter mens of betere schrijver van, dus nu lees ik gewoon veel. Met Tijdelijke Toon gaat het goed, hij wint slams (poëzie wedstrijden), heeft optredens en ontmoet muzikanten, schrijvers, kunstenaars en andere vrije geesten. Met Charley gaat het nog. Al sinds zijn 8ste slikt hij heel veel medicatie voor zijn ADHD, hij durft zich niet te richten op het schrijven zijn en hij kan nooit zijn huur betalen. Wie ben ik?

Ik durf het niet te zeggen. Ik ben een zwart schaap dat met witte verf aan het spelen is, een dichter op een universiteit, een jongen die lange existentialistische brieven aan zichzelf schrijft en het RedacCie-lid dat deze kut rubriek heeft bedacht!

Bij vragen of opmerkingen of interesse naar Ester en Muis kunt u mij bellen op
0628295647
Xx een iemand

Joris

Dit ben ik!

Wie ben ik? Dat is nog eens een goede vraag. Sinds een paar maanden ben ik de nieuwe voorzitter van de RedacCie en dat bevalt me goed. Een beetje snel misschien, aangezien ik pas één druk als gewoon commissielid heb meegedraaid, maar Bregje heeft erg haar best gedaan om alles goed aan mij over te dragen en voor mijn gevoel is dat aardig gelukt.

Maar goed, iets meer over mijzelf. Jullie kennen me vast wel, ik ben die soms iets te fanatieke jongen bij de pooltafel die zich veel teveel laat meeslepen door het spelletje. Ik loop in mijn knaloranje jas door de VU en praat (te) veel. Als ik eerlijk ben denk ik dat ik ook aardig opval door mijn tic; ik kraak mijn nek, misschien net iets té vaak, maarja.. het hoort bij wie ik ben.

Maar genoeg over waar jullie me van zouden (her) kennen. De buitenkant is maar een beeld van iemand dat je hebt als je diegene niet kent. Iedereen is zoveel meer dan wij zelf weten. Sommige dingen vallen op, sommige iets minder.

Ik zal mijzelf als voorbeeld gebruiken. Wat valt op en wat niet? Zelf heb ik geen idee, dus dat laat ik aan jullie over.

Ik houd erg van sporten en ben een fanatieke volleyballer. Ik houd van een drankje met vrienden, van verkleden op feestjes en van de borrels en gezelligheid bij Mens. Ik lees graag, kijk graag series, maar ben niet graag alleen. Ben ik niet bij mijn vriendin dan ben ik wel in de Mens-kamer, bij de jongerenvereniging in het dorp, in de kantine van de sportvereniging, bij één van mijn bijlesleerlingen of bij vrienden.

Zoals je al leest kan ik voor geen meter stilzitten, maarja.. dat hoeft ook niet, want: Dit ben ik!

Joris van Essen

Madelon

Hoi allemaal! Ik ben Madelon Broersen, 21 jaar en naar eigen vermoeden het nieuwste lid van Mens. In oktober moest ik er namelijk toch aan geloven lid te worden van deze mooie vereniging om voor het tweede jaar op rij een plekje voor de wintersport veilig te stellen. Ik doe zelf de master klinische en cognitieve neuropsychologie, na vorig jaar de bachelor psychologie afgerond te hebben. Dit stukje had een poging kunnen zijn om jullie te overtuigen dat ik desondanks net zo intelligent ben als jullie, maar na de Escape Room activiteit ga ik daar maar niet meer aan beginnen. Wat ik wel ben, is gezellig (meestal), sportief (soms) en erg enthousiast over Mens. Met de gedachte dat 'interessant' een relatief begrip is, nog een paar feitjes over mijzelf: ik ben lid van volleybalvereniging SVU, waar ik Marjolein en Iris van ken, ik kan pianospelen (en in een ver verleden accordeon) en ik houd van schrijven, wat me weer terugbrengt op de Anthropos die je op dit moment in handen hebt. Ik ga ophouden met praten over mezelf, maar als je nog vragen voor me hebt, (zoals: 'vertel eens over die keer dat je Wieger een bitch slap gaf') spreek me dan gerust aan. Cheers!

Nina

Heyhey iedereen! Dus de opdracht is: wie ben je? Ja hoor ja, dat beantwoord ik wel even... Stel die vraag maar alsof het niets is. Misschien kunnen mensen deze vraag pas beantwoorden als ze bejaard zijn, of misschien is er gewoon geen definitief antwoord op de vraag. Volgens mij kunnen de meeste mensen deze vraag nooit écht goed

beantwoorden voor zichzelf. Maarja, ik zal een poging wagen.

Ik ben Nina en ik zal beginnen met het interessantste dat me ooit is overkomen: geboren worden. Of beter gezegd: precies één jaar voor mijn broertje geboren worden. Ja, PRECIES één jaar. Op mijn eerste verjaardag werd ik dus bij mijn oma gedumpte, terwijl mijn ouders en broertje “gezellig” thuis aan het bevallen waren (het was trouwens vrijdag de 13e, niet dat ik daar iets mee wil zeggen). Mijn oma grapte vroeger altijd dat mijn broertje en ik eigenlijk een tweeling waren, maar dat hij te lui was om uit mijn moeders buik te komen en mij daarom een jaar voorsprong gaf. Ik denk dat ze gelijk had, want hij heeft altijd voordeel gehad van mijn wijsheid (en mijn huiswerk van een jaar eerder).

Maar even serieus: volgens mij heeft die voorsprong wel uitputtende gevolgen gehad, want ik ben tegenwoordig altijd te laat. Bij mijn vrienden kom ik voor afspraken altijd minstens tien minuten te laat aankakken. En op de studie ben ik vrijwel elke dag te laat voor lessen. Een voordeel is wel dat ik nu kan fietsen als een gek. Ik vind mijn (onze) studie MNW wel heel erg leuk trouwens. Om nog even beter in te gaan op de wie-ben-je-vraag: ik houd super veel van boeken lezen. Ik heb al vele extra plankjes aan de muren van mijn kamer moeten bevestigen om mijn boeken nog ergens kwijt te kunnen. Ook ga ik iets van honderd keer per jaar naar de bioscoop en kan ik urenlang series kijken. Verder vind ik sporten heel leuk. En eten, om de balans te houden. Dat lijkt me wel weer genoeg info over mij. Veel plezier nog met het lezen van de stukjes over de andere RedacCie-leden!

Diana

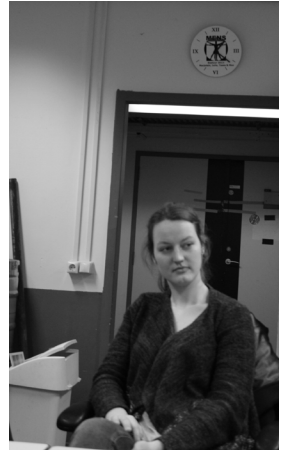
Wie ben ik

‘Nog jong en naïef’ dat schiet me te binnen als ik er over na moet denken wie ik ben. Ik ben zeker nog jong, dat is zeker waar. Ik zit nu in mijn eerste jaar van mijn studie en ben nog maar 18 jaar. Ik heb zeker ook nog veel te leren en zie de wereld soms net iets te rooskleurig in. Ik probeer overal positief naar te kijken en het meeste uit mijn leven te halen. Ik probeer van alles uit om te doen en zolang het niet te druk wordt en ik het leuk vind, blijf ik het doen. Zo ben ik dit jaar lekker aan het roeien bij

Okeanos, zit ik daar bij de Matcie en zit ik nu ook bij de RedacCie van Mens. Voor de meeste van deze dingen ben ik gevraagd, terwijl het me al leuk leek, en ben ik onder het motto ‘daar kom je maar op één manier achter’ het gaan doen. Je komt er namelijk maar op één manier achter of je het niet te druk krijgt, door het gewoon te proberen.

Maar naast om te kijken of je het dan niet te druk krijgt is het motto nog ergens anders goed voor. Zo heb ik al heel vaak hele creatieve of leuke ideeën gehad waarvan ik niet wist of het mogelijk was. Door gewoon te proberen en te kijken of het lukt kom je er achter. Zo heb ik de Nijmeegse vierdaagse gelopen toen ik 14 was en ben ik 2 jaar op uitdoorkamp geweest in de Ardennen.

Outdooractiviteiten zijn wel kenmerkend voor mij. Ik hou wel van een beetje avontuur en spanning in het leven en zoek het dan ook graag op. Ik ben al heel vaak lekker gaan wandelen in de bergen en vind het ook leuk om dingen te doen als lasergamen en klimmen. Ik kijk er naar uit om lekker te reizen. Lekker weer naar de bergen of een keer wat verder weg, naar Nieuw-Zeeland. Maar dat ligt nog in de toekomst. Eerst nog lekker genieten van het studentenleven.

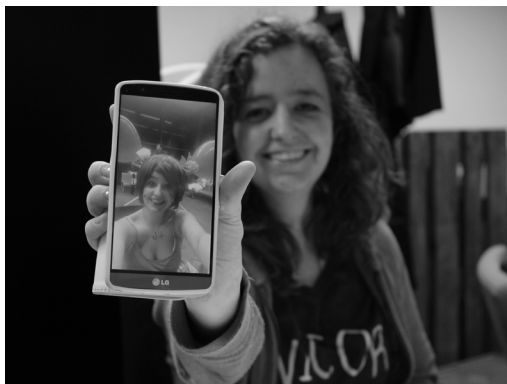

Groetjes Diana

Charlotte

Hallo lieve Mens gekken. Wie ik ben en zo staat vast ergens al vermeend. Dit stukje is bedoelt als een non-standaard introductie van wie ik ben en om dingen te vertellen die je nog niet wist van mij. Zo is dat ik voorzitter ben van de kookcie in dit opzicht useless informatie. Ik houd van een wat excentriekere stijl wat je misschien wel eens aan me hebt kunnen zien. Ik ben ook een enorme fan van cosplay, en besteed veel van mijn vrije tijd aan het maken van mijn cosplay's (kostuums). Ik vind dit erg leuk om te doen en heb er veel plezier

aan om op een conventie even in de huid van een ander te kruipen en mezelf en mijn eigen zorgen voor een dagje of weekend achter me te kunnen laten. Cosplay vereist veel tijd en negen van de tien keer zitten de cosplay's alles behalve gemakkelijk, maar ja dat moet je er voor over hebben. Maar ik doe ook wel een kigurumi aan omdat ik even geen zin heb in een cosplay. Het gene wat ik hier het allerleukste aan vind is dat je met een grote groep mensen even in een andere wereld stapt waarbij iedereen veel acceptender naar elkaar is en wildvreemden naar je toe komen als er iets aan de hand is om te kijken of ze je kunnen helpen. Ik kijk ook veel anime en series (op het moment dragon ball(z), fairy tail, criminal minds, arrow en the flash) als ik niet moet leren (of eigenlijk dan ook, het is zo leuk). Ik hoop dat dit voldoende random informatie over mezelf was en als je meer wil weten over iets wat ik heb opgenoemd of wil fantalken kom gerust naar me toe.

Diede

Wie ben ik? Ik ben Diede, oudbestuur/roeier/motorrijder/ en nog een heleboel meer. Ik heb al het één en het ander gedaan binnen Mens en allicht ken je me al. Ben al wat ouder en woon dus niet meer in een studentenhutje op de uileprairi. Ik zit lekker op mezelf in Weesp maar geniet alsnog van alle studentenfeestjes en andere gelegenheden die zich voordoen.

Ik pak eigenlijk alles wel aan wat op mijn pad komt. Soms maakt dit het wat lastiger, maar ik geniet er altijd wel van.

Ik ben vooral benieuwd naar wie jullie allemaal zijn en hoop jullie dan ook binnenkort op een borrel te zien!

Cocktail borrel

Tekst door: Diana Spijkerman

Op facebook stond al een tijdje aangegeven dat de cocktail borrel er aan zat te komen en toen was die er dan eindelijk. Er was ook weer goed gekookt en met het koken warendeze keer weer kleine problemen, namelijk dat de keuken in de avond niet gebruikt kon worden. Gelukkig was daar wat op gevonden en dat was pasta salade die goed in de smaak viel bij de Mens-leden. Nadat iedereen zijn buikjes had volgegeten en een aantal meerdere malen hun bordje opnieuw hadden volgeschep, kon de borrel beginnen. De avond startte met een minimalistische opkomst, maar dat deed niet af aan de sfeer. Naarmate de avond vorderde kwamen er steeds meer gasten om van de heerlijke cocktails te genieten. De cocktails die te verkrijgen waren, waren Long island iced tea, Mojito en Appeltaart. Al de cocktails waren heerlijk, dus er werd goed gemixt. Een heel leuk aspect van de borrel was dat

je via een site liedjes kon aanvragen en down- en upvoten waardoor en op een gegeven moment the battle for the songs ontstond. Dit gaf een hele leuke draai aan de avond en een leuke afwisseling van nummers. Het enige nadeel hiervan was echter wel dat veel mensen constant met hun telefoon stonden, waardoor het voor buitenstanders antisociaal kon ogen. Doordat het aantal gasten voor deze borrel zo weinig was bleven er een aantal banken staan waardoor daar ook lekker op gezeten en op gehangen kon worden. Een ander voordeel van de banken was dat het nieuwe aquarium nog wat veiliger stond, omdat niemand er echt heel dichtbij kon komen. Al met al was het een geslaagde borrel met veel gezelligheid, zoals vaker. Ik zeg dit mag over gedaan worden en de manier van muziek regelen is zeer zeker een blijver in mijn ogen.

E e r s t e carrière-avond

Tekst door: Diede van der Broek

De Carrière-avond was vroeg gepland en men kon lekker doorstromen vanuit de Menskamer na een klein hapje eten. Op de avond zelf waren ook hapjes en fris, dus zelfs zonder te eten was het prima toefen.

Er werd geopend door onze commissaris Extern die voor ons twee sprekers had geregeld. Snel ging het verhaal dieper in op een combinatie van biologie en scheikunde. De eerste gaste werkte in een lab, maar al gauw bleek dat daar veel meer in zit dan alleen maar proefjes doen. Hoewel het niet mijn oriëntatie richting is, heb ik toch genoten van de inzichten die ik kreeg.

Met de tweede spreker ging het verhaal volledig over de andere boeg. Als de algemene Klinisch Fysicus van twee kleinere ziekenhuizen moest onze

gast ervoor zorgen dat de medische staf van deze ziekenhuizen de juiste en ook nodige spullen heeft. Hij was de enige fysicus van deze ziekenhuizen en was dan ook altijd in de weer met verschillende bedrijven en artsen die allemaal wat anders willen. Telkens zoeken naar de gulde middenweg om ervoor te zorgen dat de apparaten de beste zorg kunnen leveren zonder dat er te veel van het goede is (dat is minder voor de portemonnee). Als een gespecificeerde manager ging onze tweede gast de dag door.

Al met al waren dit twee grepen uit alle mogelijkheden die je hebt als MNW student, ik raad iedereen dan ook aan om volgende keer ook te komen. Op een mooie volgende Carrière-avond!

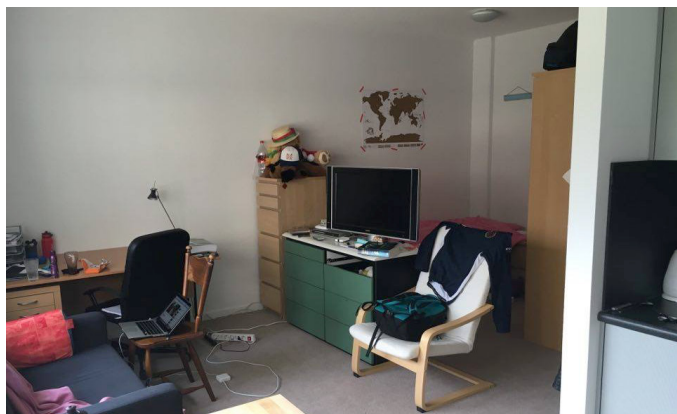
MNW-cribs

Tekst door: Diana Spijkerman

Deze keer gaan we bij een lid van de Redactie thuis kijken. Diana is sinds dit jaar lid van Mens geworden en woont op Diemen-Zuid. Ze komt uit Drenthe, dus dan is het ook wel nodig om op kamers te wonen. Campus Diemen-Zuid is niet de standaard plek voor een student van de VU om te wonen. Het is iets verder weg dan Uilenstede, maar alsnog gaat Diana (meestal) op de fiets naar college. Ook is de

campus iets duurder dan Uilenstede, maar dan heb je ook een eigen appartementje.

Voor Diana is het wel handig om zelfstandig te wonen, omdat ze heel onregelmatig eet door het roeien. Natuurlijk geeft een appartementje ook de mogelijkheid om mensen uit te nodigen om te komen eten of te blijven logeren.

Constitutie b o r r e l

Tekst door: Diede van der Broek

Het nieuwe bestuur is weer gesettled en lekker bezig onze vereniging op orde te houden. Hun CoBo was dan ook al even geleden, maar het was zeker een mooie CoBo die we niet mogen vergeten.

Terwijl de alcohol rijkelijk vloeide en men met de minuut minder recht ging staan, bleef het bestuur stevig doorgaan met het ontvangen van hun gasten. Van achter de bar had ik een prachtig uitzicht op de festiviteiten. Er was een klein tekort aan beveiliging en dus misten er na verloop van tijd een aantal dingen. Gelukkig werd het tekort aan beveiliging gecompenseerd door een groep mensen die allemaal bereid waren om de minder nuchteren veilig naar huis te brengen.

Het was tot die tijd een avond om van te genieten. Van kado's tot aan speeches die te lang duurden en alles ertussen maakte dit een prachtige herinnering. Ik hoop dat jullie allemaal evenveel genoten hebben als ik en hoop jullie volgend jaar weer te zien!

C o l u m n - C h a r l e y

Tekst door: Charley Ranzijn

Joris neemt zijn taak als hoofdredacteur serieus en zijn gemiste oproep is als brandmerk zichtbaar op mijn telefoon. De deadline voor deze tekst is vier dagen geleden verjaard en verlopen als een stem-pas voor het referendum. Schuldig voel ik mij niet, maar begonnen ben ik wel. In de afgelopen week bracht taal mij onder de jeugd. De tweeëntwintig jaar die mijn leven nu beslaat is nihil maar niet gratis. Een beetje als een plastic tasje waarvoor men tegenwoordig dient te betalen. Opgroeien lijkt enkel in het teken te staan van de eenparig vertraagde jaren die daarna komen. Leren, werken en doodgaan. Cynisch ervaar ik niet meer dan een beledigend bijvoeglijk naamwoord, maar mijn cynisme heeft te leiden onder de kinderen die ik ontmoetten.

Deze ontmoetingen vonden niet plaats na openingszinnen als: "hey, ik heb een mooi wit konijn thuis, wil je dat aaien" of "dag meisje, wil jij een zuurstok". Nee, de lezers die, geheel in lijn met de traditie van de Nederlandse literatuur, een schokkend epos over pedofilie verwachten, moeten hun piemel weer in hun broek stoppen en zich diep schamen. Afgelopen donderdag heb ik wel eventjes gesabbeld aan het docentschap. Op een kunstschool in Amsterdam blufte ik mij door 4 workshops poëzie schrijven heen. De doelgroepen, drie HAVO en VMBO, waren door hun ouders en Nederlands docent al zo geïndoctrineerd dat poëzie saai is, dat ik ze vrij gemakkelijk kon inspireren. Gewoon omdat het kon, liet ik wat filmpjes zien. Het kutgedicht van Juul Deelder, de grootste stoner van de Nederlandse taal, om te benadrukken dat alles kan en mag in poëzie. Wat is het kutgedicht? Een mieters stukje algemene ontwikkeling in een geconcentreerde verpakking. Een duidelijkere beschrijving haalt alle romantiek van dit vochtige onderwerp maar onder het mom van volledigheid zal ik de naakte waarheid verkondigen, Het kutgedicht is een opsomming van ongeveer 100 synoniemen voor het woord KUT. De rotterdammer die dit voorleest, draagt altijd een zonnebril als hij stoned is. voor het gemak hoeft de lezer enkel te onthouden dat hij altijd een zonnebril draagt. De 15 jarige kinderen lieten hun telefoon op tafel liggen

en hielden de lippen gesloten terwijl ik deed alsof ik wist waarover ik het had. Iedereen schreef iets en droeg het voor. Na afloop hoorde ik in de gang dat ze het verrassend leuk hadden gevonden.

Docenten die zich vergrijpen aan hun leerlingen zijn natuurlijk ziek maar ergens snap ik ze wel. Die kinderen zuigen alle energie uit je en als ze toch bezig zijn.....

In de Jury taal voor de Kunstbende, waren het dit soort grappen die de stiltes vulde. Een hele zaterdag ben ik, gehuld in een mantel van autoriteit, Juryvoorzitter geweest. Toen ik tegen mijn mede juryleden verklaarde dat ik zo blij was een keer veertienjarige dromen te verbrijzelen zonder mijn broek uit te trekken, moesten ze toch even slikken(dubbel fout). Er waren weinig deelnemers in onze categorie en het niveau verschil was vrij groot. Binnen no time waren we er uit en konden we verder gaan met ronddwalen door de massa kapot stressende kinderen en ouders die zichzelf vervloekte dat ze nazaten hadden voort gebracht die een hobby hebben.

Om de tijd tussen de laatste deelnemersdans en de prijsuitreiking te vullen ontstond er een jamsessie. Tot mijn grote verbazing werd Achmed naar voren gevraagd. Niet dat ik een probleem met de desbetreffende jongen had maar hij was een deelnemer van de wedstrijd Taal en was niet komen opdagen. De rapper was bij ons wel op een podiumplaats gestrand maar om Johan er even bij te halen: "als je niet schiet, ken je niet scoren". Achmed bracht een redelijke freestyle en oogstte het applaus schuchter. Daarna ben ik naar voren gelopen, iets wat heel makkelijk is als je volgroeid en lang bent terwijl de rest nog niet legaal sigaretten mag kopen. Ik heb de mic gepakt, de beatboxer en de DJ de maat laten bepalen, de microfoon geheven als wapen en met woorden op de zaal in gaan slaan. Shit was gestoord maar als blanke rapper zorgde ik er wel voor dat mijn oordeel over Achmeds teksten door hem werd gehoord.

Het applaus was dan wel minderjarig maar ik kreeg er toch een harde piemel van. En nu is deze column afgelopen. Het moraal van het verhaal mag de tyfus krijgen. GA HEEN EN VERMENIGVULDIG U ZELF!

Creativiteit binnen MENS, laat je talent zien!

Tekening door: Diana Spijkerman

VU Boekhandel | Amsterdam

Wil jij hier adverteren?
Neem contact op via mens-vu.nl!

